

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu**, se sídlem Bouzov 8, Bouzov, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 1. 2008, č. j. 89/08, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 7. 2008, č. j. 30 Ca 156/2008 - 13,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením ze dne 22. 2. 2008 postoupil Krajský soud v Brně Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalované České advokátní komory ze dne 14. 1. 2008, jímž byl žalobkyni podle § 18 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, určen advokát k poskytnutí blíže specifikované právní služby.

Žalobkyně napadla usnesení ze dne 22. 2. 2008 kasační stížností, kterou spojila se žádostmi o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Krajský soud tyto žádosti zamítl usnesením ze dne 20. 6. 2008, č. j. 30 Ca 16/2008 - 26. Kasační stížnost, kterou žalobkyně podala proti tomuto usnesení, odmítl Nejvyšší správní soud pro opožděnost usnesením ze dne 27. 11. 2008, č. j. 6 Ads 105/2008 - 39.

Již uvedeným usnesením ze dne 20. 6. 2008 krajský soud zároveň vyzval žalobkyni k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti. Žalobkyně výzvě nevyhověla, a krajský soud tak zastavil řízení o kasační stížnosti usnesením ze dne 30. 7. 2008, č. j. 30 Ca 156/2008 - 13. Žalobkyně napadla toto usnesení kasační stížností a opět požádala o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Krajský soud zamítl tyto žádosti usnesením ze dne 29. 8. 2008, č. j. 30 Ca 156/2008 - 17. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud zamítl svým rozsudkem ze dne 27. 11. 2008, č. j. 6 Ads 106/2008 - 29.

Dne 4. 2. 2009 konečně předložil krajský soud Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost směřující proti usnesení ze dne 30. 7. 2008, č. j. 30 Ca 156/2008 - 13, kterým bylo

zastaveno řízení o zmíněné první kasační stížnosti. Kasační stížnost byla zapsána pod sp. zn. 6 Ads 113/2009.

Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož takové rozhodnutí vzešlo (stěžovatel), domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost v daném případě skutečně podala účastnice řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Nyní k přípustnosti kasační stížnosti: kasační stížnost je přípustná proti každému rozhodnutí, není-li v zákoně stanoveno jinak (§ 102 s. ř. s.).

Nejprve je třeba předeslat následující: Kasační stížností je v daném případě napadeno usnesení o zastavení řízení, z povahy věci jsou tedy stěžovatelčina tvrzení podřaditelná pouze pod kasační důvod dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti napadeného rozhodnutí o odmítnutí návrhu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, www.nssoud.cz). Nerozhodl-li krajský soud ve věci samé, ale řízení zastavil, nepřísluší ani Nejvyššímu správnímu soudu zabývat se v řízení o kasační stížnosti případnými jinými důvody uvedenými stěžovatelkou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 43/2003 - 38, www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích kasačního důvodu dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a v rozsahu kasační stížnosti podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., přitom dospěl k následujícímu závěru:

Kasační stížnost byla v daném případě podána jedním podáním i proti usnesení ze dne 20. 6. 2008, č. j. 30 Ca 16/2008 - 26, o zamítnutí žádosti o osvobození od poplatků, které usnesení o zastavení řízení předcházelo. Stěžovatelka v kasační stížnosti především namítá nesprávnost doručování obou usnesení, zejména s tím, že opakovaně žádala doručování elektronickou cestou; dále namítá i nesprávnost zamítnutí žádosti o osvobození od poplatků a neúčinnost doručení usnesení o zamítnutí žádosti o osvobození od poplatků, kterým byla stěžovatelka současně vyzvána k zaplacení soudních poplatků. V kasační stížnosti upozorňuje rovněž na formální nedostatky rozhodnutí v uváděných číslech jednacích. Soud dospěl k závěru, že, jakkoli jsou důvody svědčící pro přípustnost kasační stížnosti formulovány v zákoně dosti široce, nelze podřadit stěžovatelkou tvrzené stížnostní důvody pod žádný z uvedených v ustanovení § 103 s. ř. s. V daném případě totiž přichází v úvahu pouze důvod uvedený v odstavci 1 pod písm. e) - jak již bylo uvedeno výše - tedy nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení, neboť napadeným usnesením došlo k zastavení řízení krajským soudem. K jednotlivým kasačním tvrzením stěžovatelky je třeba za těchto okolností uvést následující: O tvrzení nesprávnosti zamítnutí žádosti o osvobození od poplatků a neúčinnosti doručení usnesení o zamítnutí žádosti o osvobození od poplatků již bylo rozhodnuto rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2008, č. j. 6 Ads 106/2008 - 29, tedy při přezkoumání usnesení o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků na základě kasační stížnosti stěžovatelky proti tomuto usnesení. Neúčinnost doručení ani nesprávnost tohoto usnesení přitom nebyla shledána. (Postup Nejvyššího správního směru v tomto směru nebyl zpochybněn ani Ústavním soudem, který ústavní stížnost podanou stěžovatelkou odmítl.) Námitky týkající se nesprávného doručování a nesprávnosti - již dříve přezkoumaného - rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků se však zejména nijak nevěnují zákonnosti napadeného rozhodnutí o zastavení řízení. Pokud se jedná o tvrzení nesprávného doručování právě napadeného usnesení, v tomto směru se může jednat maximálně o vadu řízení (nikoliv o nezákonnost přezkoumávaného rozhodnutí), a to ještě relevantní toliko pro posouzení úspěšnosti (účinnosti) doručení ve vztahu k podání kasační stížnosti a její včasnosti. (Pro úplnost je nutno uvést: Rozhodnutí bylo v daném případě doručováno poštou a bylo řádně převzato stěžovatelkou dne 25. 8. 2008, jak vyplývá z doložené

doručenky. Na doručování elektronickou cestou nebyl v předchozí právní úpravě právní nárok - zákon ponechával tento typ doručování na volné úvaze soudu. Podle § 45f o. s. ř. v tehdejšímu znění prostřednictvím veřejné datové sítě mohl soud písemnost doručit, jestliže adresát soudu sdělil svou elektronickou adresu, jestliže soud o doručení písemnosti tímto způsobem požádal nebo s ním vyslovil souhlas a jestliže uvedl akreditovaného poskytovatele certifikačních služeb, který vydal jeho kvalifikovaný certifikát a vede jeho evidenci, nebo předložil svůj platný kvalifikovaný certifikát. Možnost volby soudu zdůraznil zákonodárce použitím slova „může“ - na rozdíl např. od dikce ust. § 47 odst. 1 věta druhá o. s. ř.). Ke kasačním výtkám ohledně formálních nedostatků nyní napadaného rozhodnutí (špatná spisová značka) je třeba uvést, že případné nesrovnalosti v uvedeném čísle jednacím nemohly mít vliv na věcné posouzení a na zákonnost napadeného usnesení. Za uvedených okolností nutno uzavřít tak, že kasační stížnost vůbec nenapadá vlastní otázku zastavení řízení z důvodu nezaplacení poplatku, zejména pak neuvádí, v čem měla spočívat nezákonnost tohoto rozhodnutí ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Za těchto okolností nelze podřadit stěžovatelkou tvrzené stížnostní důvody, s ohledem na jejich obsah, pod přípustný důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. - uváděné důvody nenapadají nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení.

Protože se podaná kasační stížnost opírá jen o jiné důvody než předpokládá zákon, nezbylo soudu než ji podle ust. § 104 odst. 4 ve spojení s ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu